

KOZALAK

Kültür – Sanat - Edebiyat

Şeref SANDIKLI ANLAMIN PEŞİNDE

Burada, aklınıza gelmeyecek olaylar oluyor. Ne dertler duyuyorum ne aşklar!

Bu dünyada, insanları çözmek imkânsız benim için. Ben de bir insan olsaydım onlardan aldığım dersler ile yapacak çok şeyim vardı.

Size, başımdan geçen bir olayı anlatayım. Bir gece yarısıydı fakat gökyüzü alabildiğine berraktı. Yıldızlar güneş gibi parlıyordu. Ben de her zamanki köşeme çekilmiş, sessizce karşıdaki denizi seyrediyordum. Deniz ne kadar da güzeldi. Yıldızların ışığı sularda dans ediyordu. Yeryüzünde tarifsiz güzellikler vardı. Zıtlıklar bile uyum içerisindeydi aslında. Gündüzün hareketliliği yerini gecenin dinginliğine bırakmıştı. Ben de bu sessiz ortamda iç sesimle baş başaydım. O sırada adamın biri geldi yanıma oturdu. Başladı anlatmaya. 'Ben ne için yaşıyorum, benim yapmam gereken ne?' diyordu kendi kendine. Biraz bekledi sonra "Para." diye cevap verdi ve cebinden çıkardığı parayı yaktı. Anlam verememiştim hem para için yaşıyorum diyor hem de parayı yakıyordu. Sonra birden hıçkırmağa başladı. Ne yapacağını şaşırılmıştı belli ki. Yaşamaktan soğumuştum. Ne bir hayali vardı ne de bir umudu. Etrafta bunca güzellik varken neden üzölmeyi seçiyordu bu insanlar?

Keşke ben de onlar gibi konuşabilseydim. Diyebilirdim. Ona, 'Şimdiye kadar yapmadığın şeyleri yap, gönlünce yaşa.' derdim ve hayatın ne kadar anlamlı olduğunu; güneşin, yıldızların, çiçeklerin ne kadar güzel olduğunu hissettirebilirdim belki.

Buse Yüksek KAYA GENÇLİK

Gençlik, hayatımızın en önemli ve en güzel dönemlerinden biridir. Tabi tadını çıkarabilene.

Ne demiş büyüklerimiz "giden kağının gölgesinde oturulmaz." Gençliğimiz elden gitmişse ve de değerlendirememişseniz her şey için çok geç demektir gençliğimizin farkında olup o anı yaşamalısınız gençlik döneminizin yıllar sonra sayfalarını çevirdiğiniz zaman anlarıyla, mutluluğuyla, mutsuzluğuyla bile olsa her bir sayfasının dolu olduğunu farkında olun en iyi şekilde her şeyin tadını çıkarın anı yaşayın geride ise sadece ve sadece koskocaman bir gülümseme ile taçlandırın gençliğinizi kaybedince değil elinizdeyken kıymetini bilin aslında fark etmeden bile olsa bazı şeylerin en sonudur, bir daha dönemeyeceğiniz noktaların son aşamasıdır. Sonra oturup düşündüğünüzde ah nerede o eski günler demeyin

Yani size şunu diye bilirim ki dur yolcu demişçesine dur gençlik deyip tadını çıkarın

Bedirhan İPLİKÇİ

Elif ÖZDEMİR ELİNDEYKEN

Sevmeyi öğren çocuk,
Resimlere, tuttuğun kaleme aşık olmayı öğren.
Bak!
Yalnızlığımın doruklarını yaşıyorum.
Elinde tuttuğun uçurtmayı sev çocuk.
Bırak çamur olsun dizlerin,
Ellerin, tozdan kirden görünmesin.
Kaybedecek neyin var ki çocuk?
Bırak! mutlu olmadıktan sonra,
Hayat seni kaybetsin.

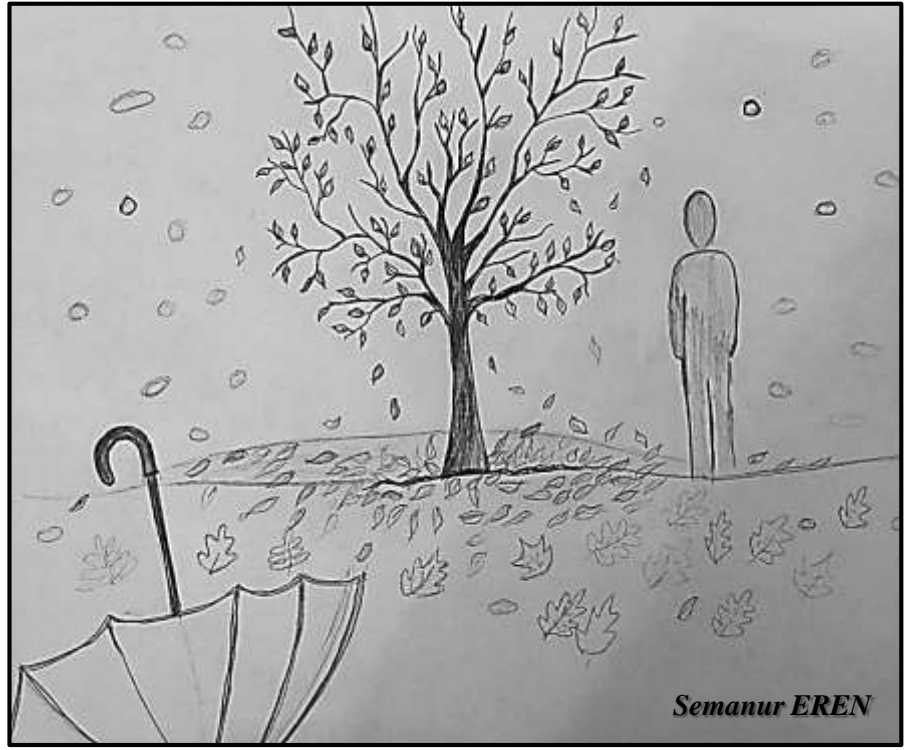
Elinde ne tutuyorsun öyle?
Büyüklerin sana 'Dişlerin çürür, yeme.' diye
Kızdığı şekeri mi?
Boş ver çocuk,
Tek derdin, çürüyen dişlerin olsun.

Kanayan dizine yara bandı da bulunur.
Peki ya kanayan kalbin,
Onu nasıl durduracaksın?
Büyüme be çocuk!
Hayat, hep seninle dursun.

Elif ÖZDEMİR
SON DEM

**Kaybedecek zamanımız kalmadı artık ,
Gökkuşağını,
Yıldızları,
Belki de hayatı son kez soluyoruz bugün.**

**Sesime değen ses ,kalmadı artık ,
Gölgemin yanında gölge kalmadı.
Biliyorum .
Hayat gözlerini kapatıncaya kadar devam eder
Fakat
Yorgunsan
Ve bir şeyler için halin kalmadıysa ,
Bugün ,yarın hatta dün bile hiç yaşamadın.**

Yasin OVSEME
RÜZGÂR VE DOSTLUK

Zamanın birinde” Meltemli “ adında bir köy varmış. Bu köyde bir çocuk yaşarmış. Çocuğun adı Rüzgarmış. Rüzgâr, hiç kimse ile konuşmazmış. Bu nedenle bu köyün çoğu onu tanımazmış.

Rüzgâr, bazı zamanlar köyden uzaklaşır kırlara gidermiş. Hayalleriyle baş başa kalmayı severmiş çünkü. Rüzgâr bir gün dışarı çıkmış. Çocuklar da onu, tanımadıkları için, kovalamaya başlamışlar. Rüzgâr kaçarken köyün dışındaki bir mağaraya sığınmış. Burası, kimsenin girmeye cesaret bile edemediği bir yermiş. Tabi çocuklar da korktukları için mağaranın kapısından geri dönmüşler.

Rüzgâr, şaşkın bir şekilde mağarayı incelerken bir ışık görmüş. Işığa doğru ilerlemiş. Mağaranın ötesinde bir yol varmış. Merakla bu yola doğru ilerlerken, yolun sonunda bir kapı olduğunu fark etmiş. Kapıyı açtığına bambaşka bir dünyaya uzanmış. Kocaman ağaçlar, dev çiçekler ve masmavi bir gökyüzü karşılaşmış onu.

Rüzgâr, bu ormanda ilerlemeye başlamış ve bir anda peşine bir şey takılmış. Bu, dev gibi bir tavşanmış. Uzun tüyleri ve kocaman dişleri varmış. Rüzgâr, korkudan olduğu yerde donakalmış. Tavşan sevecen bir şekilde ‘‘ Merhaba, benim adım King . Senin adın nedir?’’ diye sormuş. Rüzgâr hayretler içerisinde kalmış. Hayatında ilk defa konuşan bir tavşan görüyormuş. Rüzgâr kendini tanıttikten sonra başından geçenleri bir bir anlatmış.

Onun içine kapanık bir çocuk olması ve insanlardan uzak durması King ‘i çok şaşırtmış. King, Rüzgâr’ın iyi bir çocuk olduğunu ve onunla iyi arkadaş olabileceklerini düşünmüş. Onu yaşadığı yere götürmek istemiş. Rüzgâr’a gözlerini kapatmasını söylemiş. Gözlerini kapatan Rüzgâr, hafiflediğini ve yerden yükseldiğini hissetmiş. Usul usul esen rüzgâr yanaklarını okşayıp mis gibi kokular getiriyormuş. Birkaç dakika sonra da King ‘‘Gözlerini aç.’’ demiş. Rüzgâr gözlerini açınca kendisini, küçük ahşap kulübelerin olduğu şirin bir köyde bulmuş. Herkes onu güler yüzle karşılamış. Küçük bir eğlence düzenleyip çeşit çeşit yemekler sunmuşlar ona. Aradan ne kadar zaman geçti bilinmez. Rüzgâr artık bu köyden biri gibi olmuş. Gündüzleri King’le ormana gezmeye gidip akşamları da köy meydanında toplanarak yaşlıların anlattığı masalları dinlerlermiş. Buradaki hayatından çok memnunmuş fakat annesiyle babasını da özlemeye başlamış. King’e anne babasını görmek istediğini söylemiş. King de ona gözlerini kapa ve aç demiş.

Rüzgâr kendisini yeniden mağaranın içinde bulmuş. Koşa koşa köyüne varmış. Anne babasına başından geçenleri anlatmış. Sonra dışarda oynayan çocukların yanına gitmiş. Çocuklar onu görünce çok şaşırmışlar. En çok da Rüzgârın onlarla konuşmasına şaşırmışlar.

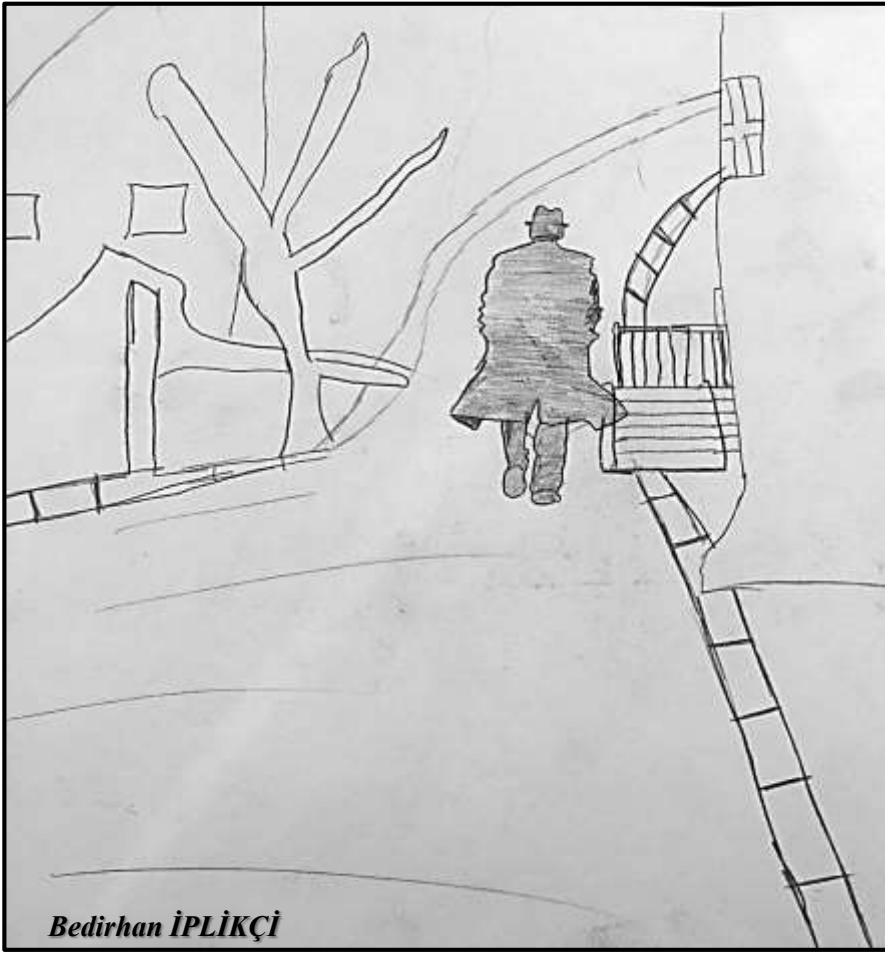
Rüzgâr o günden sonra iyiliğin dostluğun ne kadar önemli olduğunu anlamış ve insanlardan uzak durmaktan vazgeçmiş.

Halit DEMİR
HAYAT

**Bir tohumduk yeşeren ,
Bir yağmurla büyüyen,
Hayat bir ağaçtı,
Yaşamayı öğreten .**

**Zor yaşamak sefayı ,
Çektik birçok cefayı ,
Hayat bir denizdi .
Bulmak zordu dalgayı.**

**Dil zehirli bir yılan,
Seni esir bile yapan,
Hayat bir ışıktı,
Yolunu aydınlatan.**

Bedirhan İPLİKÇİ

Elif ÖZDEMİR

SICAK GÜLÜMSEME

İste yeter ,doğarım her gün. Sıcaklığı temsil eder , aşkın sembolü olurum. Gülümserim elindeki dondurmayla, caddelerde, sokaklarda oynayan çocuklara. El ele gezen insanların gölge aramak için nedeni olurum. Mutlu oldukça daha da yükselir, etrafa ışık saçarım. Tezgahlardaki insanların yüzünde gülümseme olurum. İnsanların denize girmelerine sebep olurum. Hatta baktıklarında gözlerini kamaştırıp ağlamalarına vesile olurum. Ben gitsem kainat üşüyecek diye , sıcaklığımı çekmem. Her zaman mutluluk vermem bazen de beyaz örtünün kabusu olurum. Ama kötü değildir ben, buzları eritir toprağı suya kavuştururum.

Mutlu olurum . Sıcak olurum. Bazen sakin bir sarı bazen de alev topu olurum. Sizinle her gün aynı gökyüzünü paylaşan ışık olurum.

Yasemin Gül ŞEN MUKAYESE

Eskiden gülüşlerimiz vardı ,
Hülyalı denizlerimiz .
Eskiden hayallerimiz vardı ,
Hayattaki renklerimiz.

Eskiden korkularımız vardı ,
Şimdi gülümsediğimiz nesnellerimiz.
Eskiden saflığımız vardı ,
Şimdi görünmeyen bir halimiz.

Eskiden arkadaşlarımız vardı,
Şimdi sadece kitaplarımız.
Eskiden neşeli oyunlarımız ,
Şimdi ise kaybolan gençliğimiz.

Yasemin Gül ŞEN UFUKLARDA

Geçmiş arasında kurulan bir liman,
Yakıp yıkıldı inan.
Gemim engin denizlerde
Kaybolan bir adam.

Kaptan, gelme buralara !
Artık buluşulmaz bu ufuklarda .
Ne deniz ne de gökyüzü ,
Birleşmez bu ufuklarda.

Kaptan ,gemi bir kere başka limana gitti .
Geri gelse ne yazar.
Hayat şarkısı durdu ,
Yollar geçilmez oldu .

Kadir HANEDAR İNSAN OLMAK

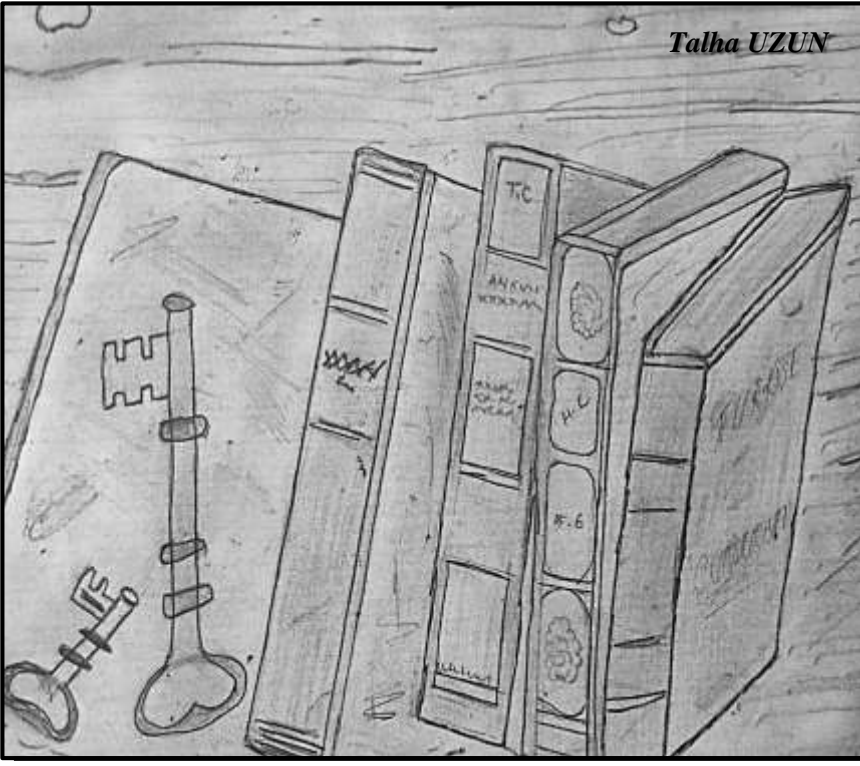
Zordur insan olmak. İnsan merhametli, vicdanlı , doğru yolu akli ile bulabilen muazzam bir varlıktır.

İnsan olmanın zorluğundan bahsetmek gerekirse insan kendinden güçlü olanın ya da büyüğünün emrine uymak zorundadır. Ailesine bakması için bu şarttır. Ama işin sonunda mutlu bir aile varsa çekilen her çileye değer .Aile olmak insan olmanın temelini oluşturur. Doğduğumuz günden itibaren bir kucağa, bir aileye ihtiyaç duyarız. Fakat öyle bir zaman gelir ki ailemizden ayrılmak zorunda kalırız. O zaman, kendi ailemizi kurduğumuz zamandır.

İnsan budur: doğar, büyür, aile olmayı öğrenir, yavaş yavaş yuvadan uçmaya çalışır ve bir gün kendi yuvasını kurar. İnsan olmak sevgiden geçer. Kalbinde zerre kadar olumlu duygu hissetmeyen birey, sadece duygularını değil insanlığını da kaybetmiştir

Elif ÖZDEMİR LAL OLDUK

Bir insana giderken ağlıyoruz ama ''Gitme kal.'' diyemiyoruz.
Bir insan ölüyor,
'' Yaptığım her şey için özür dilerim.'' diyemiyoruz.
Bir insan ağlıyor,
'' Bu da geçer.'' diyemiyoruz.
Bir insan kaybediyor,
'' Çalışsaydın yapardın'' diyemiyoruz.
Bir insan yaşayamıyor,
''Boş ver, umut her daim vardır. ''diyemiyoruz.
Ne tuhaf değil mi?
İnsanın insandan başka anlayanı yok fakat insana insandan başka yabancı da yok.
Sahi biz ne için yaşıyoruz?

Halit DEMİR DÜNYA DEDIĞİN

Yorulmak bilmeyen zaman,
Durmadan dönüyor, dünya dediğin.
Eski bir bavul ,yaşlı bir otel,
Boşalıp doluyor, dünya dediğin.

Bir yanda ağlayıp bir yanda gülen,
Bir yanda barışıp bir yanda küsen ,
Kovaladıkça daha uzağa giden,
Sanki bir sevgili,dünya dediğin .

Bir evde bayram bir evde hüznün ,
Yaprak misali sararmış, baharı güzün.
Sana mı kalacak, hele bir düşün ,
Kimseye kalmayan ,dünya dediğin .

RENKLERİN DİLİ

Mavi olurdum. Gökyüzü nasıl ona bakınca huzur veriyorsa ben de öyle huzur verirdim. Deniz ve gökyüzü olurdum.

Cansu YUMURTACI

Yeşil olurdum. İnsanlar her tonumda ayrı bir canlılık, güzellik bulsun isterdim. O yemyeşil çimlerin kokusu vardır bir de. Benimle birlikte yeşil bir hayat başlasın isterdim. O yüzden hiç düşünmeden ben yeşilim derdim çünkü yeşil mutluluktur.

Gizem YAVUZ

Pembe olurdum. Pembe bir çiçek olurdum mesela. Pembe bir gül ya da pembe bir kalem; neşe veren... Her renk ayrı güzeldir belki ama pembe bir başkadır benim için.

Şeyma Nur YAYABAŞI

Kırmızı olurdum. Kırmızı bir gül. Kim bilir? Kıp kırmızı bir gül bahçesi ya da. Sonbaharda yerlere düşen kırmızı bir yaprak hatta... Kırmızıyı herkes sevmez ama ben herkes değilim ki. Ben kırmızıyım.

Şükran Açelya ASLAN

Kara çocuk benim adım. Siyah olurdum ben. Çünkü siyah uyumlu bir renktir ve asildir. Gecenin siyahı ya da bir zebranın siyah çizgileri olmasa nasıl olurdu? Siyah... Siyah... Siyah... kapatır, gizler. Siyah olmak ayrıcalık ister.

Selçuk ERDOĞAN

Tek bir renk olmazdım. Bu yüzden tüm renkleri içinde barındıran beyaz olurdum. Beyaz, saflığı ve temizliği simgeler. Beyaz incelik, güzellik, barıştır.

Yusuf TOPÇU

Ramazan GÜLER BEYAZKÖY

Şüphesiz her memleketin kendine özgü bir güzelliği vardır ama her memleket en çok orada doğup büyüyen güzel gelir. Bana göre de Erzurum, Türkiye'nin ,gidilip görülmesi gereken en güzel yerlerinden biridir.

Erzurum: Karlar diyarı. Erzurum'a kar genelde tüm illerden önce yağar ve bazen iki metreyi bulur. Erzurum'un kışı çok ayaz ve soğuktur. En fazla üç dört ay yaz yaşanır. Ben Erzurum'un bir köyündenim. Köyümün adı "Düzyurt"tur. Küçük, şirin bir köydür burası. Adı gibi düz bir yerde kurulmuştur. Fakat buraya "Beyazköy" ya da "Karköy" isimleri daha çok yakışmış diye düşünüyorum. Çünkü burası neredeyse yılın sekiz ayı beyaza bürünür. Nazlı bir gelin gibi mahzun ve suskundur. Evlerde yanan sobalar ve bacalardan çıkan dumanlar insana huzur verir. Bu şirin köyün insanları da mutludur. Çünkü dostluk, kardeşlik kavramları bu köyle özdeşleşmiştir. Komşunun birbirinin külüne muhtaç olduğu devirler hala devam etmektedir bu köyde.

Köyümüzde herkes çok misafirperverdir. Ben köyümü çok severim. Orası doğup büyüdüğüm , nefes aldığım yerdir . Köyümüzde konuşmalar da bambaşkadır." Ne yapıyorsun?" yerine" nedirsen?" "geleceğim" yerine "gelirem" deriz . Büyükler küçükleri sever , küçükler de büyükleri sayar. Kısacası sevginin, dostluğun harman olduğu, insanın insanca yaşadığı yerdir Erzurum.

Bir gün Erzurum'a yolunuz düşerse "cağ kebabı" ve "kadayıf dolması" yemeden gelmeyin derim . fırsat bulursanız Düzyurt köyüne uğramayı da unutmayın.

İMTİYAZ SAHİBİ
Müslüm DEMİR
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Sevgi ÖZDEMİR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Şengül GÜRÇAN
Zehra AYAYDIN
GÖRSEL DANIŞMAN
M. Cihan CİDETLİ

YAYIN KURULU
Elif ÖZDEMİR
Şeref SANDIKLI
Merve YILDIRIM
Mert Uğur YALMAN
Kadir HANEDAR
Olca GÜNAY

OKUL ADRES TELEFON
ÇUBUK MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ
Barbaros Mah. Esen Sk. No13 Çubuk / ANKARA
03128371505